

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/81/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4224202094
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šišková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4224202094.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šiškovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Vlasty Ondrejovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. D. XXX, E., proti žalovanému: F. B., nar. XX. XX. XXXX, C. D. XXX, E., t. č. G. XXX, zastúpeného: LOVÁSZ LEGAL s. r. o., Železničarska 18, Bratislava-mestská časť Staré Mesto, v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 10C/49/2024-20 zo dňa 20. júla 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Komárno (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) vyššie označeným uznesením nariadil neodkladné opatrenie v tomto znení:

„I. Súd n a r i a d ť u j e neodkladné opatrenie a
a/ žalovanému F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. H. XXX, E., adresa na doručovanie: G. H. XXX, G. zakazuje vstupovať do rodinného domu na adrese C. D. H. XXX, E., ktorý sa nachádza na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape parc. č. XXXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1.758 m², ako aj zakazuje vstupovať na pozemok - parc. č. XXXXX/X, záhrada vo výmere 1 818 m², zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. E., obec E., okres Komárno, ktorých je žalobkyňa výlučnou vlastníčkou;

b/ žalovanému F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. H. XXX, E., adresa na doručovanie: G. H. XXX, G. zakazuje približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, okrem trestného a občianskoprávneho konania.

II. Súd návrh v prevyšujúcej časti zákazu priblíženia z a m i e t a .

III. U k l a d á žalobkyni, aby v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala žalobu proti žalovanému o zákaze vstupu žalovaného do nehnuteľnosti - rodinného domu na adrese C. D. H. XXX, E., ktorý sa nachádza na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape p.č. XXXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1.758 m², a tiež na pozemok - p.č. XXXXX/X, záhrada vo výmere 1.818 m², zapísané na LV č. XXX pre k.ú. E., obec E., okres Komárno.

IV. U r č u j e , že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania vo veci žaloby žalobkyne o zákaze žalovaného vstupovať do rodinného domu žalobkyne na adrese C. D. H. XXX. E..

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 100 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.“

2. Nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ust. § 325 ods. 2 písm. e/, h/, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP).

3. Vyššie uvedeným spôsobom súd prvej inštancie rozhodol na základe toho, že žalobkyňa dňa 12. 07. 2024 doručila súdu návrh, ktorým sa domáha, aby žalovanému zakázal vstupovať do rodinného domu na adrese C. D. H. XXX, E., ktorý sa nachádza na parcele registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape parc. č. XXXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 1.758 m², ako aj zakázal vstupovať na pozemok - parc. č. XXXXX/X, záhrada vo výmere 1 818 m², zapísaných na LV č. XXX pre k. ú. E., obec E., okres Komárno, ktorých je žalobkyňa výlučnou vlastníčkou. Žalobkyňa sa ďalej domáhala, aby súd žalovanému zakázal priblížiť sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, okrem úkonov v trestnom a občianskoprávnom konaní.

4. V odôvodnení svojho uznesenia súd prvej inštancie zopakoval dôvody, ktoré navrhovateľku viedli k podaniu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, konkrétne že so žalovaným sú manželia a žili spolu v rodinnom dome v E., časť C. D. I. H. XXX aj s ich dvoma deťmi, 13-ročným F. a 9-ročnou C., pričom nehnuteľnosti sú v jej výlučnom vlastníctve. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný je veľmi žiarlivý a dlhodobo má pozitívny vzťah k drogám a keď ich nemal, správval sa agresívne a bol voči nej vulgárny. Žalovaný ju často fyzicky napádal, a to aj pred deťmi. V poslednej dobe sa jeho scény a fyzické útoky ešte zhoršili, preto spolu s dcérou častejšie odchádzala k jej rodičom do E., J. K. G. H. XX, kde mali od žalovaného pokoj. Dňa 29. 01. 2024 žalovaný prišiel k rodičovskému domu, a to spolu so synom F. a nástojil na tom, aby išla domov. Potom zavolať políciu a tvrdil, že týra syna F., čo však vôbec nie je pravda. Rozhodla sa s podporou rodiny, že žalovaného násilnosti už bude riešiť a dňa 30. 01. 2024 na OR PZ, Odbore kriminálnej polície v Komárne, podala na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Trestná vec sa vedie na OR PZ, OKP v Komárne, pod ČVS: ORP - 62/2-VYS-KN-2024 a žalovaný bol toho istého dňa vyšetrovateľkou PZ vykázaný z ich domu na 14 dní. Žalobkyňa sa po násilnostiach žalovaného rozhodla podať návrh na rozvod manželstva (vedený na tamojšom súde pod sp. zn. 11P/20/2024), ako aj návrh na úpravu práv a povinností voči maloletým deťom (vedený na tamojšom súde pod sp. zn. 11P/21/2024). Žalobkyňa tiež podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) CSP, ktorý však súd uznesením sp. zn. 8C/10/2024 z 8. 02. 2024 zamietol. Žalobkyňa preto podala proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie. Krajský súd v Nitre odvolaniu žalobkyne vyhovel a nariadil žalovanému nevstupovať do rodinného domu na adrese C. D. H. XXX, E. a tiež mu zakázal približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 30 m. Žalobkyni bola zároveň uložená povinnosť v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podať proti žalovanému žalobu o zákaze vstupu žalovaného do nehnuteľnosti. Žalobkyňa uviedla, že z rodinných dôvodov uznesenie Krajského súdu v Nitre neprevzala, a teda sa ani neoboznámila s povinnosťou, ktorú jej odvolací súd uložil.

5. Žalobkyňa ďalej uviedla, že v mesiaci máj 2024 ju žalovaný začal presviedčať, aby mu dala ešte jednu šancu a chcel, aby sa k nemu žalobkyňa vrátila. Žalobkyňa mu uverila, chcela, aby deti vyrastali v úplnej rodine, preto znovu začali spolu žiť v jej rodinnom dome. Žalobkyňa mala pocit, že žalovaného správanie sa skutočne zmenilo k lepšiemu. Žalovaný však nezmenil všetky svoje zlozvyky a naďalej gambloval a míňal všetky jej peniaze. Jeho správanie sa stále zhoršovalo, kedy dňa 03. 07. 2024 prišiel domov okolo 11 hodiny v noci a začal búchať na vchodové dvere. Žalovaný začal na žalobkyňu kričať, lebo sa dozvedel, že bola u svojho krstného otca a veľmi sa kvôli tomu nahneval, nakoľko si myslel, že sa tam na neho sťažovala, čo však vôbec nebola pravda. Presunuli sa do spálne, zrazu žalovaný odišiel a po chvíli sa vrátil naspäť s plynovou pištoľou. Žalovaný priložil plynovú pištoľ žalobkyni k hlave a vyhrážal sa jej zabitím ako aj zabitím všetkých z jej rodiny. Žalobkyňa sa ho veľmi bála a neodvážila sa nič spraviť ani zavolať políciu. Dňa 04. 07. 2024 sa žalobkyňa o všetkom rozprávala so svojou susedkou. Počas návštevy susedky žalovaný žalobkyni telefonoval, aby zistil, kde sa nachádza. Žalobkyňa sa bála žalovanému klamať, preto mu povedala pravdu a žalovaný prišiel pred rodinný dom susedy. Žalovaný začal na susedu vulgárne vykrikovať a vyhrážať sa jej, že jej rozbije auto. Suseda zavolať políciu a polícia mu uložila blokovú pokutu 40,- eur. Žalobkyňa potom zavolať svojmu krstnému otcovi B. J. a

spoločne s ním na odporúčanie policajnej hliadky išla podať trestné oznámenie, ktoré je vedené pod ČVS:ORP-428/KO-KN-2024. Následne polícia žalovaného vykázala zo spoločného obydlija.

6. Ako dôkazy žalobkyňa priložila k žalobe sobášny list, rodné listy detí, výpis z LV č. XXX pre k. ú. E., spis OS KN 8C/10/2024, potvrdenie o podaní návrhu na rozvod manželstva sp. zn. 11P/20/2024, potvrdenie o podaní návrhu na úpravu práv a povinností voči maloletým deťom 11P/21/2024, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija z dňa 04. 07. 2024, upovedomenie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku z 04. 07. 2024.

7. Po posúdení vyššie uvedených dôvodov bol súd prvej inštancie toho názoru, že žalobkyňa v danej veci osvedčila potrebu pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1, 2 písm. e/, ale aj podľa písm. h/ CSP, a to nielen s poukazom na potvrdenie o vykázaní zo spoločnej nehnuteľností spísané príslušníkmi OR PZ Komárno, odbor kriminálnej polície zo dňa 04. 07. 2024, z ktorého bolo zrejme, že žalovaný bol dňa 04. 07. 2024 podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov vykázaný zo spoločného obydlija ohrozenej osoby z adresy E., C. D. XXX, čo je adresa trvalého pobytu žalobkyne a aj žalovaného. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd vychádzal i z názoru odvolacieho súdu, podľa ktorého dôvodnosť jeho nariadenia žalobkyňa preukázala aj upovedomením zo dňa 04. 07. 2024, z ktorého vyplývalo, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na §138 písm. a, § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Vyhodnotiac uvedené, súd bol toho názoru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zo strany žalobkyne podaný dôvodne. Skutkové tvrdenia žalobkyne aj predložené listinné dôkazy svedčia o násilníckej povahe žalovaného, ako aj o hrozbe fyzického napadnutia.

8. Žalobkyňou predložené listinné dôkazy podľa názoru súdu spĺňajú hypotézu § 325 ods. 2 písm. e), h) CSP, teda osvedčujú, že žalovaný je vo vzťahu k žalobkyňi dôvodne podozrivý z násillia a svojim správaním môže ohroziť telesnú a duševnú integritu žalobkyne, keď jeho verbálne vyhrážky zabitím žalobkyne alebo iných blízkych osôb sú nepochybne násillím a dostatočne spĺňajú atribút dôvodného podozrenia z násillia. Žalobkyňa listinnými dôkazmi v dostatočnej miere preukázala dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi procesnými stranami v časti zákazu vstupu žalovaného do domu žalobkyne a aj v modifikovanej časti zákazu priblíženia podľa § 325 ods. 1 písm. h) CSP. Súd mal ďalej za to, že obmedzenie priblíženia žalovaného k žalobkyňi z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne súvisiacej s dôvodným podozrením z násillia žalovaného voči žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov je neprimerané, aj v súvislosti s okolnosťami bežného života. Za primeranú a dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť považuje súd vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Preto súd návrh v prevyšujúcej časti žiadaného obmedzenia priblíženia zamietol. Nariadené obmedzenie priblíženia sa nevzťahuje sa úkony v trestnom a občianskoprávnom konaní.

9. Súd zároveň uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu o zákaze žalovaného vstupovať do rodinného domu nachádzajúceho sa na adrese C. D. H. XXX, E., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, a to v lehote do 30 dní od doručenia tohto uznesenia. Súd žalobkyňi uložil povinnosť podať žalobu z dôvodu, že žalobkyňa sa síce neodkladným opatrením domáhala zákazu žalovaného vstupovať do domu, avšak neodkladným opatrením možno uložiť len dočasné nevstupovanie do domu. Ak žalobkyňa chce dosiahnuť cieľ sledovaný neodkladným opatrením, je povinná podať žalobu vo veci samej. Keďže z obsahu spisu jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou domovej nehnuteľnosti, ako aj záhrady, ktoré s ňou s jej súhlasom obýval aj žalovaný, je povinná sa domáhať ochrany vlastníckeho práva ako práva absolútneho voči žalovanému, ktorý ho narušuje. Takouto žalobou je práve žaloba na stanovenie povinnosti zdržať sa rušivých zásahov do výkonu vlastníckeho práva žalobkyne, napr. aby nevstupoval žalovaný do jej domu. Následne súd určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania vo veci žaloby žalobkyne o zákaze žalovaného vstupovať do rodinného domu žalobkyne na adrese C. D. H. XXX, E..

10. Nakoľko bola žalobkyňa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia procesne úspešná, súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnej žalobkyňi priznal 100 % náhradu trov konania, keď skrátenie obmedzujúcej vzdialenosti súd nepovažovať za procesný neúspech žalobkyne.

11. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu odvolanie žalovaný, pričom navrhol, aby ho odvolací súd zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a žalovanému prizná plný nárok na náhradu trov konania. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku.

12. Uviedol, že podľa jeho názoru žalobkyňa svoje tvrdenia nijak neosvedčila, resp. súd zavádza tým, že ich predložila v skreslenej podobe. Po vykázaní zo spoločnej domácnosti sa dohodol s políciou a súhlasil s takýmto riešením, najmä, aby netraumatizoval deti. V spoločnej domácnosti totiž dochádzalo k viacerým fyzickým útokom, ktoré však bohužiaľ vyvolala práve žalobkyňa. Žalovaný opakovane musel zasiahnuť, nakoľko žalobkyňa počas svojich výbuchov emócií fyzicky zaútočila aj na vlastné deti.

13. Žalovaný poukazoval na to, že situácia v rodine je známa súdu prvej inštancie z vlastnej rozhodovacej činnosti, kedy žalobkyňa už v minulosti podala podobný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol tamajším súdom zamietnutý (konanie vedené pod sp. zn. 8C/10/2024). Žalobkyni bola Krajským súdom v Nitre v konaní pod sp. zn. 8Co/16/2024 zo dňa 20. 03. 2024 uložená povinnosť, aby podala žalobu vo veci samej, avšak z neznámych dôvodov tak neurobila. Žalovaný má za to, že žalobkyňa v súčasnosti zneužíva justičný systém vykonštruovanými tvrdeniami o jeho násilnom konaní. Tvrdenia žalobkyne považuje v priamom rozpore so skutočnosťou a opak je pravdou ako uvádza žalobkyňa, totiž práve tá využíva fyzické útoky proti vlastným deťom, ako aj proti nemu.

14. Žalobkyňou podané trestné oznámenia boli opakovane odmietnuté po podaní vysvetlenia z jeho strany. Žalovaný dôrazne odmieta akýkoľvek útok na žalobkyňu, ktorá okrem trestného oznámenia žiadnym iným spôsobom neosvedčila dôvodnosť svojich nárokov. Ak by boli tvrdenia žalobkyne o jeho násilníckej povahe pravdivé, mala by navštíviť pohotovosť alebo ošetrojúceho lekára, ktorý u nej zaznamená znaky fyzického násillia. K predmetnému kroku žalobkyňa nepristúpila, navyše ani OČTK nevykonali obhliadku tela žalobkyne, tak ako sa to bežne robí pri podozrení z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Žalobkyňa logicky nemôže doložiť žiadne lekárskej záznamy preukazujúce fyzické násillie a násilnícku povahu žalovaného, keďže k žiadnemu násilliu nedošlo. Rovnako neexistujú ani záznamy z vyšetrovania.

15. Žalovaný ďalej poukázal na prebiehajúce konanie o rozvod manželstva a úprave práv a povinností k maloletým deťom po rozvode manželstva, ktoré je vedené na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11P/20/2024. V predmetnej veci sa uskutočnilo pojednávanie dňa 17. 07. 2024, kde žalobkyňa do zápisnice sama udáva, že veľa kričí a je hlučná. Toto správanie žalobkyne potvrdil i maloletý F. B. na účely šetrenia ÚPSVaR dňa 24. 05. 2024, kedy uviedol, že „u otca chcem zostať nastálo - u matky je najhoršie na svete, stále robí cirkusy, rozpráva hore dolu, od vecí, stále rieši len seba - keď som bol u nej veľmi sa o mňa nezaujímal, nepýtala sa čo bolo v škole, ani nič iné.“ V opakovanom šetrení ÚPSVaR maloletá C. uviedla, že „sa u otca cíti dobre, zvykne sa hrať vonku na dvore so psami, chcela by zostať s otcom, uviedla, že na matku aktuálne nie je zvedavá, mamina bola často nervózna, ak niekam išli, tak im robila hanbu na verejnosti. Maloletý F. uviedol, že aktuálne sa cíti v klúde, chce zotrvať v domácnosti otca, s mamou sa aktuálne nechce stretávať, nemá o ňu záujem, vraj sa mama zvykla liečiť, chvíľku bolo dobre, ale potom zas spadla späť a vždy len kričala, s ničím nebola spokojná, tak na čo by sa s ňou stretával.“

16. Žalovaný v odvolaní poukázal na situáciu, ktorá sa odohrala v máji 2024, kedy bol hospitalizovaný so žalúdočnými problémami spôsobenými psychickým tlakom. V uvedenom čase žalobkyňa podľa tvrdenia detí opäť využila neprimerané výchovné opatrenia a dňa 15. 05. 2024 okrem verbálnych útokov aj fyzicky napadla maloletého F., čím mu spôsobila škrabance a povrchové poranenia. Uvedené konanie žalobkyne malo za následok krátkodobú hospitalizáciu maloletého F. v nemocnici v Komárne, odkiaľ bol prepustený dňa 16. 05. 2024 a ktorý je z popísanej situácie traumatizovaný. Syn uviedol žalovanému, že v dôsledku útoku matky, ktorá ho dvakrát zbila, utiekol zo spoločnej domácnosti, bál sa aj o sestru, ktorá chcela ísť s ním za otcom, avšak žalobkyňa maloletú C. zdržala proti jej vôli. Žalovaný poukázal na lekársku správu, v zmysle ktorej sa odporúča vyriešiť situáciu v rodine, psychologické a sociálne poradenstvo.

17. Vo vzťahu k maloletej C. sa žalobkyňa takisto správala opakovane nevhodným spôsobom a to verbálnymi nadávkami ako aj neprimeranými výchovnými opatreniami, ktorá bola v minulosti na psychologickom vyšetrení v dôsledku prežívania ťažkých stresových situácií v rodinnom prostredí.

Žalobkyňa však nesúhlasila s pravidelným psychologickým poradenstvom pre maloletú, preto sa v terapii nepokračovalo. Žalobkyňa sama bola odkázaná všeobecným lekárom na psychiatrické vyšetrenie. Žalobkyňa viackrát na verejnosti riešila konfliktné situácie krikom, pričom zdôraznil, že ak sa žalobkyňa nezdráha takýchto prejavov na verejnosti, je ťažko predstaviteľné, že by sa v domácnosti správala primerane.

18. Práve z vyššie uvedených dôvodov tamojší súd uznesením zo dňa 28. 05. 2024, v konaní pod sp. zn. 11P/71/2024 rozhodol tak, že maloleté deti dočasne zveril do osobnej starostlivosti otca a to na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 11P/20/2024 o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Zároveň súd upravil styk maloletých detí s matkou. Žalovaný dodal, že je len ťažko predstaviteľné, že by súd zveril (hoci aj dočasne) maloleté deti do jeho starostlivosti, nariadil stretávanie sa v jeho prítomnosti, keby bol násilníckej povahy, schopný fyzických útokov. Zrejme by sa ani maloleté deti opakovane nevyjadřili tak, že chcú u neho bývať, keby bol taký násilník, ako ho opisuje žalobkyňa.

19. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto konaní podľa názoru žalovaného neobstojí ani z dôvodu jeho vykázania zo spoločného obydlija, ktorý už od mája 2024 nežije v jednej domácnosti so žalobkyňou. V priebehu mesiaca jún 2024 sa ešte občas kvôli deťom a zabezpečeniu ich školskej dochádzky zdržiaval na adrese spoločného obydlija, inak spoločne s deťmi v súčasnosti býva v obci G., čo je 40 km ďaleko od posledného spoločného bydliska sporových strán. Čo sa týka žalobkyňou uvádzaného dňa 04. 07. 2024, do spoločnej domácnosti prišiel len preto, aby si odviezol náradia a pracovné nástroje potrebné k výkonu jeho práce. Nemienil v domácnosti žalobkyne zotrvať a vôbec nebolo jeho cieľom vyvolať konflikt, pričom žalobkyňa využila vzniknutú situáciu na vygenerovanie dôkazu do súdneho konania o rozvod manželstva.

20. Žalovaný sa opakovane vyjadřil tak, že by bol rád, keby žalobkyňa absolvovala psychoterapiu (resp. navštívila psychiatra), ktorá jej bola odporúčaná aj praktickým lekárom. Žalovaný aj na účely predmetného konania uvádza, že jeho cieľom je predovšetkým nastavenie fungujúceho rodičovského vzťahu so žalobkyňou, aby sa vedeli dohodnúť vo veciach starostlivosti o maloleté deti. Žalobkyňu rešpektuje ako matku svojich detí, rodiča, a je rozhodnutý absolvovať spolu so žalobkyňou psychoterapiu sprostredkovanú cez ÚPSVaR s cieľom zlepšenia ich komunikácie a zdôrazňuje, že žalobkyňi nikdy neublížil, avšak keď žalobkyňa zaútočila na deti, musel deti chrániť a zasiahnuť.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti je žalovaný toho názoru, že nemôže obstať záver súdu prvej inštancie, ktorý len na základe tvrdení žalobkyne považoval násilnícku povahu žalovaného za osvedčenú. Vo výsledku žiadne objektívne skutočnosti nie sú k dispozícii, ale práve naopak, skôr žalobkyňa prejavuje agresivitu, nakoľko aj trestné oznámenie je založené len na jej tvrdeniach (už v minulosti bolo trestné oznámenie žalobkyne za podobných skutkových okolností odmietnuté). Navyše, ak by sa cítila byť žalobkyňa tak ohrozená, mala možnosť podať žalobu vo veci samej už na základe predchádzajúceho rozhodnutia súdu. Predmetné konanie podľa jeho názoru iniciovala žalobkyňa len z dôvodu, aby posilnila svoje dôkazné postavenie v konaní o rozvod manželstva a úprave práv a povinností k maloletým deťom.

22. Záverom žalovaný poukazyval na žiadosť žalobkyne o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku podľa ust. § 254 ods. 1 zákona č. 160/2015 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa podľa vlastného vyjadrenia v konaní o úprave práv a povinností zamestnala, už nie sú preukázané pomery na jej strane, ktoré by odôvodňovali oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle § 254 ods. 1 CSP. V tomto smere navrhuje súd, aby oslobodenie od súdneho poplatku nepriznával a v prípade, že tento už priznal, žiadame súd, aby priznané oslobodenie od súdneho poplatku odňal podľa ust. § 254 ods. 2 CSP.

23. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

24. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom existujúcim v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie

žalovaného je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

25. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia.

Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

26. S poukazom na citované zákonné ustanovenia Civilného sporového poriadku, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie nevykonal výsluch strán ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, a opísané skutočností hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Potrebu bezodkladnej úpravy pomerov osvedčuje predovšetkým také reálne konanie, ktoré hrozí bezprostredne. Zároveň musí byť z návrhu zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha a pripojené listiny, na ktoré sa odvoláva. Toto všetko je povinný osvedčiť navrhovateľ neodkladného opatrenia.

27. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka doručila dňa 12. 07. 2024 súdu prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) CSP a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov. V návrhu uviedla, že manželstvo so žalovaným nie je od jeho počiatku šťastné, z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, F. - 13 ročný a C. - 9 ročná. Ďalej žalobkyňa v návrhu uviedla, že ju žalovaný často fyzicky napádal, a to aj pred ich deťmi. Dňa 30. 01. 2024 podala na OR PZ v Komárne na žalovaného trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a žalovaný bol toho istého dňa vyšetrovateľkou PZ vykázaný z ich domu na 14 dní. Následne podala návrh na rozvod manželstva, ktoré konanie je vedené pred Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11P/20/2024. Zároveň podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP, pričom Okresný súd Komárno uznesením sp. zn. 8C/10/2024 zo dňa 08. 02. 2024 tento návrh zamietol. O odvolaní žalobkyne následne rozhodol Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 8Co/16/2024, ktorým uznesenie súd prvej inštancie zmenil, nariadil žalovanému nevstupovať do rodinného domu na adrese C. D. H. XXX, E. a zakázal mu približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov. Krajský súd v Nitre zároveň uložil žalobkyňi povinnosť podať v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia žalobu proti žalovanému o zákaze vstupu žalovaného do nehnuteľnosti. Z rodinných dôvodov si však toto uznesenie Krajského súdu v Nitre neprevzala, a teda sa ani neoboznámila s povinnosťou, ktorú jej Krajský súd uložil a teda v stanovenej lehote ani nepodala žalobu vo veci samej a je teda zrejmé, že neodkladné opatrenie stratilo platnosť.

28. V návrhu ďalej uviedla, že v mesiaci máj 2024 so žalovaným obnovili manželské spolužitie, avšak žalovaný ju opäť začal urážať, vulgárne jej nadával a jeho správanie sa stále zhoršovalo. Toto jeho

správanie vyústilo dňa 03. 07. 2024 v nočných hodinách tak, že jej priložil plynovú pištoľ k hlave a povedal jej, že zabije ju aj celú jej rodinu. Potom, čo sa s uvedenou udalosťou zdôverila susede a krstnému otcovi B. J., spoločne s ním išla podať trestné oznámenie a následne príslušníci PZ dňa 04. 07. 2024 opäť vykázať žalovaného zo spoločného obydľia.

29. Žalobkyňa pripojila k svojmu návrhu potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 04. 07. 2024, z ktorého však nie je zrejmý dôvod, prečo bol F. B. zo spoločného obydľia vykázaný.

30. Žalovaný v odvolaní poprel žalobkyňou uvádzané skutočnosti, odmietol akékoľvek násilie voči nej a potvrdil, že medzi sporovými stranami prebieha konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností voči maloletým deťom na čas po rozvode. Tvrdil, že práve žalobkyňa sa správa neadekvátne, je nervózna a fyzicky napáda ich deti. Aj z toho dôvodu súd vyhovel jeho návrhu a uznesením pod sp. zn. 11P/71/2024 zo dňa 28. 05. 2024 dočasne zveril ich maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti a to na čas do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil návrh žalobkyne a ňou predložené dôkazy, nakoľko žalobkyňa neosvedčila násilnícke správanie sa žalovaného voči nej. Toto zostalo len v rovine tvrdení žalobkyne.

31. Žalovaný pripojil k podanému odvolaniu aj záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 14. 05. 2024, z ktorého vyplýva, že bol ošetrovaný syn F. B., ktorý uviedol, že ho matka zbila, dala mu facky, poškriabala ho na krku. Ďalej pripojil výmenný list poukaz na odborné vyšetrenie žalobkyne s požiadavkou jej všeobecného lekára o odborné vyšetrenie pacientky v psychologickvej ambulancii. Ako dôkaz pripojil i uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 11P/71/2024-69 zo dňa 28. 05. 2024, ktorým súd zveril maloleté deti B. – F., nar. XX. XX. XXXX a C., nar. XX. XX. XXXX dočasne do osobnej starostlivosti otca na čas do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Zároveň súd upravil styk matky s maloletými deťmi tak, že je oprávnená sa s nimi stretávať v čase tam uvedenom za prítomnosti otca. Súčasťou spisu je i príloha pripojená k odvolaniu žalovaného, a to správa Oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v Komárne zo dňa 24. 05. 2024, z ktorej vyplýva, že úrad vykonal šetrenie pomerov u otca maloletých detí žalovaného v G. H. XXX, v ktorom sa konštatujú vhodné podmienky v dome pre výchovu detí a zároveň bol vykonaný pohovor s deťmi. Maloletý F. uviedol, že u matky je najhoršie na svete, stále robí cirkusy, rieši len seba, keď bol u nej, nezaujímala sa o neho, u otca je super a vyjadril pranie zostať u otca. Maloletá C. len uviedla, že tiež chce zostať u otca.

32. Žalovaný k odvolaniu pripojil i zápisnicu o pojednávaní zo dňa 17. 07. 2024 pred Okresným súdom Komárno vo veci rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Z výpovede žalobkyne na uvedenom pojednávaní vyplynulo, že na C. D. žije sama, ale momentálne sa zdržiava u rodičov. Vo svojej výpovedi sa nezmienila o násilníckom správaní žalovaného, ktoré sa malo, podľa jej tvrdenia uvedenom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, udiť cca 10 dní pred pojednávaním vo veci rozvodu manželstva.

33. Odvolací súd za tejto dôkaznej situácie konštatuje, a to najmä vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy predložené žalovaným, že žalobkyňa neosvedčila potrebu dočasnej ochrany tak, aby súd jej návrhu vyhovel. Odvolací súd ďalej konštatuje, že už v predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/10/2024 odvolací súd – Krajský súd v Nitre svojim uznesením zo dňa 20. 03. 2024 (ktorým vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyne) žalobkyňu uložil povinnosť do 30 dní od doručenia uznesenia podať žalobu proti žalovanému o zákaze vstupu žalovaného do nehnuteľnosti – rodinného domu na adrese C. D. H. XXX. Žalobkyňa však takúto žalobu nepodala, čo vo svojom ďalšom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila rodinnými pomermi, ktoré však bližšie nezdôvodnila.

34. Okresný súd Komárno uznesením č. k. 10C/49/2024-20 zo dňa 12. 07. 2024, ktoré je predmetom odvolacieho konania a preskúmania odvolacím súdom, vyhovel návrhu žalobkyne o nariadenie neodkladného opatrenia a rovnako jej uložil povinnosť v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podať žalobu proti žalovanému o zákaze vstupu žalovaného do uvedenej nehnuteľnosti. Zo súdneho spisu vyplýva, že uznesenie bolo dňa 22. 07. 2024 žalobkyňu doručené, a teda lehota na podanie žaloby uplynula 22. 08. 2024. Odvolací súd preveril na príslušnom súde, či žalobkyňa podala v uvedenej lehote žalobu proti žalovanému o zákaze vstupu žalovaného do rodinného domu na adrese C. D. H. XXX,

pričom bolo zistené, že takáto žaloba podaná nebola. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 336 ods. 3 CSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná. Z uvedeného teda vyplýva, že procesným dôsledkom nepodania žaloby zo strany žalobkyne v lehote určenej súdom by bolo zrušenie neodkladného opatrenia, a to aj v prípade, ak by proti nemu nebolo podané žiadnou zo strán sporu odvolanie.

35. Odvolací súd zaoberajúc sa vecou z hľadiska skutkového stavu existujúceho v čase vydania napadnutého uznesenia a citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia nesprávne vyhodnotil splnenie predpokladov na nariadenie žalobkyňou navrhovaného neodkladného opatrenia. Hoci bola preukázaná existencia právneho vzťahu sporových strán, ktorí sú manželmi, v súčasnosti už spolu nebyvajú, čo vyplynulo z ich výpovede dňa 17. 07. 2024 v konaní o rozvod manželstva, navrhovateľkou tvrdené skutočnosti neosvedčujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu.

36. Z návrhu, priložených listín, vyjadrení žalovaného, pripojených lekárskeho správ je odvolaciemu súdu zrejmé, že vzťahy medzi stranami sporu sú zlé a napäté. Nejedná sa však o jednostranné násilie. Podľa vyjadrení maloletých detí aj žalobkyňa svojmu manželovi nadáva, čo sama priznala. Žalobkyňou tvrdený útok – priloženie plynovej zbrane k jej hlave však žalovaný popiera a v súčasnosti je predmetom riešenia v rámci trestného konania, ktoré doposiaľ nie je skončené.

37. Žalobkyňa k svojmu návrhu priložila sobášny list, rodné listy maloletých detí, výpis z LV č. XXX kat. úz. E., potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija zo dňa 04.07.2024 a potvrdenie o začatí trestného stíhania vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania. Z potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija ani z potvrdenia o začatí trestného stíhania však nie je zrejмый dôvod, pre ktorý bol žalovaný vykázaný. Z toho dôvodu tento nepreukazuje konanie žalovaného, ktoré popisuje žalobkyňa vo svojom návrhu. Rovnako nepredložila žiadne lekárske správy preukazujúce fyzické napadnutie žalovaným. Zo všetkých predložených písomností sa dá vyvodit', že ide o tvrdenie proti tvrdeniu. Nijaký svedok nepotvrdil, kto je iniciátorom konfliktných situácií. Dokonca deti strán sporu poukázali na nevhodné správanie sa žalobkyne a sami prejavili záujem, aby boli zverené do starostlivosti otca - žalovaného. Odvolací súd nepopiera zlé vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným, z výpovedí strán sporu v konaní o rozvod manželstva vyplynulo, že bývajú oddelene, čo samo o sebe môže viesť k eliminovaniu konfliktov, a teda sa dá predpokladať, že k ich stretávaniu bude dochádzať v čo najmenšej miere a teda konflikty by sa medzi stranami sporu mohli zminimalizovať, prípadne úplne odstrániť.

38. S poukazom na konštatované, žalobkyňa v konaní neosvedčila potrebu nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia tak, ako ho navrhovala a súd potrebu jeho nariadenia nevzhliadol. Aj za okolností tvrdených žalobkyňou v návrhu musia byť minimálne osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú predpoklad, že žalovaný je dôvodne podozrivý z násillia voči nej a je nevyhnutné obmedziť jeho kontakt s ňou. Tieto skutočnosti bola povinná osvedčiť žalobkyňa ako navrhovateľka neodkladného opatrenia, avšak podľa názoru odvolacieho súdu zo spisu ich osvedčenie nevyplýva. Na základe uvedených skutočností a ich právneho vyhodnotenia odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala ani neosvedčila opodstatnenosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu nariadením požadovaného neodkladného opatrenia.

39. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

40. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žalovaný bol v konaní úspešný (§ 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP), odvolací súd mu priznal v plnom rozsahu nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).